

Teraz
Opera!

musical
RAZY
FOR
YOU

INSTYTUCJA KULTURY
SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA
ZACHODNIOPOMORSKIEGO

MECENAS OPERY NA ZAMKU

SPONSOR SEZONU ARTYSTYCZNEGO 2016/2017

WSPÓŁPRACA REDAKCYJNA

Zdjęcia ze spektaklu: Łukasz Szełemej | Projekt i skład: Maciej Mizgalski
Redakcja: Dział marketingu Opery na Zamku

50 lat
OPERY
NA ZAMKU

Teraz
Opera!

musical
**CRAZY
FOR
YOU**

**SZALONA KOMEDIA MUZYCZNA
GERSHWINÓW**

Muzyka i tekst: George Gershwin i Ira Gershwin

Libretto: Ken Ludwig

Przekład: Antoni Marianowicz

Wspólna koncepcja Kena Ludwiga i Mike'a Ockrenta oparta na materiale Guya Boltana i Johna McGowana po raz pierwszy zrealizowana na Broadwayu przez Rogera Horchowa i Elizabeth Williams.

Właścicielami ogólnoworldowej licencji na przedstawienie dozwolonej do zawarcia w tym przedstawieniu muzyki George'a i Iry Gershwin® jest rodzina Gershwinów.

Przedstawienie CRAZY FOR YOU®, SZALONA KOMEDIA MUZYCZNA GERSHWINÓW®, jest wystawiane na mocy porozumienia z TAMMAMTAMK MUSIC LIBRARY, INC., 560 Lexington Avenue, Nowy Jork, stan Nowy Jork 10022. GERSHWIN jest zarejestrowanym znakiem towarowym i usługowym Gershwin Enterprises. CRAZY FOR YOU jest zarejestrowanym znakiem towarowym i usługowym CRAZY FOR YOU Enterprises.

prapremiera: 19 lutego 1992 r., Shubert Theatre, Broadway, Nowy Jork
polska prapremiera: 29 stycznia 1999 r., Teatr Muzyczny „Roma”, Warszawa
premiera obecnej realizacji: 3 marca 2017 r., Opera na Zamku w Szczecinie

foto: archiwum WZP

Szanowni Państwo

Gigant i kolos – inaczej o George’u Gershwinie mówić po prostu nie wypada. Splatając muzykę klasyczną z mainstreamem lat 20. i 30., wyniósł na salony tak musical, jak i jazz. Symboliczne jest to, że ponad pół wieku po śmierci artysty jego twórczość zainspirowała do powstania *Crazy for You*, który zdaniem krytyków odrodził amerykański spektakl muzyczny i nawiązał do złotych czasów Broadwayu.

Przed Państwem ciekawa fabuła, barwne dialogi, wyraziści bohaterowie, śpiew, taniec i przede wszystkim step. Teatr muzyczny w najlepszym tego słowa znaczeniu.

Życzę Państwu rozbudzenia wyobraźni i wspaniałych wrażeń w Operze na Zamku w Szczecinie.

Olgierd Geblewicz

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

foto: S. Wobosz

Drodzy Widzowie

Nasz teatr powstawał 60 lat temu dosłownie z niczego. Nie było wygodnej sceny, wiatr i deszcz hulały po widowni, orkiestra była wypożyczana, a śpiewacy ściągani z całej Polski. To odpowiedź na pytanie, dlaczego właśnie musical *Crazy for You* Gershwinów jest punktem kulminacyjnym jubileuszu Opery na Zamku. W libretcie tego dzieła na pustyni w Nevadzie teatr także powstaje wyłącznie dzięki pasji, wielkim marzeniom i uporowi. To analogia do historii naszej Opery, historii, która przecież też ma swój happy end jak w *Crazy for You*.

Musical Gershwinów to ponadczasowy hit nawiązujący do radosnych, roztańczonych i beztroskich lat przedwojennego Broadwayu. Jest tu genialna muzyka, jest taniec, jest śpiew, jest step, jest zabawa. Lepszego ponadczasowego prezentu naszym widzom i sobie na naszą sześćdziesiątkę nie mogliśmy sprawić. Bo któż z nas nie lubi musicalowych pogodnych opowieści? Mam nadzieję, że dacie się porwać *Crazy for You*, tak jak my daliśmy się porwać. Zapraszamy na Broadway w Operze na Zamku!

Jacek Jekiel

Dyrektor Opery na Zamku w Szczecinie

REALIZATORZY

Kierownictwo muzyczne	Jerzy Wołosiuk
Reżyseria	Jerzy Jan Połoński
Choreografia	Jarosław Staniek
Scenografia	Mariusz Napierała
Kostiumy	Agata Uchman
Przygotowanie chóru	Małgorzata Bornowska
Asystent choreografa	Katarzyna Zielonka
Step - choreografia	Maciej Glaza
Projekty animacji	Adam Keller
Asystent dyrygenta	Antonina Banaś
Asystent reżysera	Klaudia Kinowska

OBSADA

Polly Baker
Bobby Child
Lottie Child
Irene Roth
Bela Zangler
Tess
Everett Baker
Lank Hawkins
Patricia Fodor
Eugene Fodor

Anastazja Simińska | Marta Wiejak
Tomasz Bacajewski | Karol Drozd
Anna Januszewska | Małgorzata Kotek
Ewa Olszewska | Sylwia Różycka
Dariusz Kordek | Janusz Lewandowski
Christina Janusz | Aleksandra Zdebska
Wiesław Łągiewka | Jacek Piotrowski
Tomasz Łuczak | Mariusz Ostrowski
Marta Uszko | Małgorzata Zgorzelska
Piotr Zgorzelski

Dziewczyny z Rewii Zanglera:

Patsy
Mitzi
Sheila
Susie
Louise
Betsy
Margie

Karolina Cichy-Szromnik
Żaneta Bagińska
Ksenia Naumets
Klaudia Batista | Stephanie Nabet
Monika Marszałek
Nayu Hata
Julia Kucharska

Mistrzowie Rytmów Deadrock:

Mingo
Sam
Moose
Barman Harry
Jimmy
Junior
Pete
Custus
Billy
Wyatt
Conor

Marcin Scech
Andrzej Budziszewski
Michał Marszałek
Adam Kacperski
Dawid Safin
Felipe Alonso Cespedes Sanchez
Paweł Wdówka
Patryk Kowalski
Roger Bernad
Vasyl Kropyvnyi
Maciej Glaza

Pozostali:

Vladyslav Golovchuk, Piotr Nowak,
Łukasz Przespolewski, Pedro Rizzi,
Maksim Yasinski

Asystenci Lottie Child:

Roger Bernad, Vladyslav Golovchuk,
Maksim Yasinski

ORKIESTRA

I skrzypce	Danuta Organiściuk Krzysztof Buszczyk Jarosław Wojtasiak Anna Kaźmierska
II skrzypce	Natalia Lebedeva Aleksandra Głowacz Paulina Fediuk
III skrzypce	Misza Tsebriy Olga Kharytonova Agnieszka Murawska
Wiolonczele	Małgorzata Olejak Sylvia Dworzyńska Mirosława Lignarska Bogumiła Wójcik
Kontrabasy	Iurii Skakun Krzysztof Borkowski
Flety	Volodymyr Kopchuk Joanna Wojdyło
Obój/rozek angielski	Katarzyna Sobeńko
Fagot	Andriy Moroz
Saksofony/klarnety	Tomasz Licak Jerzy Kołakowski Jacek Jaroszyński Yurii Bilyi Krzysztof Kowalczyk
Waltornie	Rafał Kowalczyk Karolina Mikołajczyk
Trąbki	Igor Zuziański Mansfet Masny
Puzony	Oleksiy Haritonov Arkadiusz Głogowski Sergii Shchur
Tuba	Irina Krasavina
Instrumenty klawiszowe	Mikołaj Poncyłjusz
Gitara/banjo	Renata Bułat-Piecka
Perkusja	Dominika Sobkowiak Dariusz Konklewski

CHÓR

Soprany	Małgorzata Górna Kornelia Iwaćkowska Małgorzata Kieć Danuta Sowa Kateryna Tsebriy Marzena Wiencis
Alty	Monika Gałczyk-Lewicka Małgorzata Kotek Krystyna Maziuk Marta Polchowska Marina Waszyńska Małgorzata Zgorzelska
Tenory	Ivan Kit Paweł Lipowski Robin Mamrot Piotr Urban
Basy	Dawid Błaszczuk Dariusz Hibler Winićjusz Jankowski Dariusz Kotlarz Jarosław Zadon
Dyrygent	Jerzy Wołosiuk
Inspicjentki	Katarzyna Berowska Maria Malinowska-Przybyłowicz
Realizacja dźwięku	Adrian Jankowski Jakub Skowroński

GEORGE GERSHWIN urodził się 26 września 1898 roku w nowojorskim Brooklynie. Edukację muzyczną rozpoczął w wieku 13 lat. Trzy lata później porzucił naukę, by pracować jako prezenter piosenek w muzycznej firmie wydawniczej. Wkrótce skomponował pierwsze utwory, a wykonywana przez Ala Jolsona piosenka *Swanee* przyniosła mu rozgłos. Sławy przysporzyły mu także liczne komedie muzyczne. Większość z nich napisał wspólnie ze starszym bratem Iraw. Braterska spółka stworzyła m.in.: *Lady, Be Good!*, *Oh, Kay!*, *Strike Up the Band*, *Girl Crazy* oraz uhonorowaną Nagrodą Pulitzera – *Of Thee I Sing*. Od początku kariery George Gershwin pragnął komponować muzykę poważną. Zrealizował te plany w kilku mistrzowskich utworach, wśród nich są: *Błękitna rapsodia*, *Concerto in F*, *Amerikanin w Paryżu* i *Second Rhapsody*. Pod koniec lat dwudziestych zafascynowała go powieść DuBose'a Heywarda *Porgy*, uznał ją za doskonały materiał na libretto opery ludowej z wykorzystaniem muzyki bluesowej i jazzowej. Premiera opery *Porgy i Bess* odbyła się 30 września 1935 roku w Bostonie, a dwa tygodnie później wystawiono ją w Nowym Jorku. W 1937 roku, u szczytu kariery, George Gershwin zasnął podczas pracy nad partyturą do *The Goldwyn Follies*. Zmarł 11 lipca, mając niecałe 39 lat. Powodem śmierci był guz mózgu.

George i Ira Gershwin, fot. © Gershwin Enterprises

IRA GERSHWIN, urodzony 6 grudnia 1896 roku w Nowym Jorku, był pierwszym autorem tekstów piosenek, któremu przyznano Nagrodę Pulitzera. W 1917 roku dziennik „The Evening Sun” opublikował jego debiutancką piosenkę („You may throw all the rice you desire, but please, friends, throw no shoes”). Cztery lata później odniósł pierwszy znaczący sukces dzięki piosence *Two Little Girls in Blue*, napisanej wspólnie z innym broadwayowskim nowicjuszem – Vincentem Youmansem. W 1924 roku, do spółki z bratem George’em, napisał wielki przebój zatytułowany *Lady, Be Good!* Bracia kontynuowali niezwykle współpracę, pisząc ponad 12 komedii muzycznych, w których znajdziemy takie szlagiery, jak: *Fascinating rhythm*, *The Man I Love*, *S’Wonderful*, *Embraceable You*, *I Got Rhythm*, *But Not for Me* i wiele, wiele innych. Podczas długoletniej kariery Ira Gershwin współpracował między innymi z Haroldem Arlenem, Vermonem Dukem, Kurtem Weillem oraz Jeromem Kernem, z którym stworzył największy przebój wszech czasów *Long Ago and Far Away*. Ira Gershwin zmarł 17 sierpnia 1983 roku w Beverly Hills w Kalifornii.

KEN LUDWIG – amerykański dramaturg urodzony w 1950 roku. Jest autorem sztuki *Lend Me a Tenor*, którą kolejno wystawiano przez ponad rok na scenach Broadwayu, Londynu i Paryża. Andrew Lloyd Webber był producentem angielskiego przedstawienia nominowanego do Nagrody Oliviera w kategorii najlepsza komedia roku. W Nowym Jorku została ona wytypowana do siedmiu Nagród Tony, zdobywając dwie i otrzymując aż cztery Drama Desk Award oraz trzy Outer Critics Circle Award. Tekst *Lend Me a Tenor* przetłumaczono na 16 języków i wystawiono w ponad 20 krajach. Dla Columbia Pictures Ludwig napisał scenariusz do filmu, który ma powstać na podstawie jego własnej sztuki. W 1988 roku inna jego sztuka, *Sullivan i Gilbert*, wystawiona przez John F. Kennedy Center for the Performing Arts w Stanach Zjednoczonych i National Arts Centre of Canada, została uznana przez krytyków kanadyjskich za najlepszą sztukę roku. W 1990 roku był współautorem wytypowanego do Nagrody Emmy muzyczno-rozrywkowego programu Kennedy Center Honors dla telewizji CBS. Kolejnym przedsięwzięciem jest napisanie dla Steve’a Martina i Michaela Caine’a drugiej części sztuki *Dirty Rotten Scoundrels*. Ken Ludwig jest absolwentem Uniwersytetu Harvarda i Cambridge. Jest doradcą prawniczej firmy Steptoe i Johnson, jednym z administratorów Teatru Szekspirowskiego i członkiem rady artystycznej przy Kennedy Center Honors. Mieszka w Waszyngtonie.

AKT I

Nowy Jork lat 30., broadwayowski Teatr Zanglera, gdzie trwa właśnie ostatni spektakl sezonu przed rozpoczęciem wakacji. Bobby Child, młody finansista pochodzący z bogatej nowojorskiej rodziny, a poza pracą wielki pasjonat tańca, pragnie wykorzystać ten moment jako szansę na zaprezentowanie się przed właścicielem teatru – Belą Zanglerem. Bobby wykonuje piosenkę *K-ra-zy for You*, kończąc ją w sposób katastrofalny – nadeptaniem na stopę swego idola. Zawiedzionego niepowodzeniem audycji dobijają, drwiąc z chłopaka, dwie kobiety jego życia – apodyktyczna i władczą matka Lottie oraz miejska lwica salonowa, zaborcza narzeczona Irene. Matka, jednocześnie szefowa Bobby'ego, zleca mu przejęcie nieruchomości – zrujnowanego teatru w miasteczku Deadrock na Dzikim Zachodzie. Ten, uciekając w świat marzeń, wyobraża sobie występ wśród tancerek w Rewii Zanglera (*Nie dziś jest na to czas*). Wyjeżdża.

Deadrock okazuje się miejscem, które lata świetności ma już daleko za sobą. Dowodem wszechobecnego marazmu jest piosenka mieszkających tam kowbojów *Nuda aż strach*. Everett Baker, właściciel nieczynnego od lat Teatru Gaiety, w którym obecnie znajduje się poczta, otrzymuje właśnie list z Nowego Jorku dotyczący przejęcia jego własności. Jedyną kobietą w podupadłym mieście jest odważna córka Polly, która postanawia zmierzyć się z nadjeżdżającym windykatorem. Drugim budynkiem w Deadrock jest saloon, którego właścicielem jest Lank Hawkins. Chce on kupić teatr, zanim zostanie przejęty przez bank. Bobby przybywa i mdleje z pragnienia po podróży przez pustynię. Budzi się i zakochuje od pierwszego wejrzenia w Polly (*Los uśmiechnął się*). Walczy o jej względy (*Czy się nadam? – Tańczmy więc*). Młodzi bohaterowie zakochują się w sobie. Bobby wpada na pomysł, jak spłacić hipotekę i uratować teatr. Postanawia zaprosić do Deadrock dziewczyny z Rewii Zanglera, aby z nimi wystawić spektakl. Dziewczyna początkowo przystaje na pomysł, jednak gdy okazuje się, że to on jest egzekutorem z nowojorskiego banku, podejrzewa go o wyrachowanie i odrzuca. Zaślepiony miłością młodzieniec postanawia nie zmieniać planu i działać.

Po trzech dniach błąd amerykański świt w Deadrock rozjaśniają wkraczające do sennego miasteczka gwiazdy zanglerowskiej rewii na czele z sa-

mym właścicielem teatru (*Girls enter Nevada*). Oczywiście nie jest nim Bela Zagler, lecz ucharakteryzowany Bobby Child. Wszyscy są oczarowani, poza Lankiem, który obawia się o realizację planów biznesowych.

Dwa tygodnie później. Remont teatru trwa w najlepsze, próby odbywają się pod okiem fałszywego Zanglera (*Niech brzmi bas*). Niespodziewanie pojawia się Irene, czego efektem jest seria konfliktowych scen pomiędzy narzeczonymi, Polly i Lankiem. Bobby stara się wyprostować zawiłą sytuację i ujawnić Polly swoje prawdziwe oblicze, jednak ta komplikuje się jeszcze bardziej, gdy okazuje się, że dziewczynę pociąga „Bela Zangler” (*Pocałowałny mi bądź*).

Nadchodzi długo wyczekiwany dzień premiery (*To dziś ta noc*). Bobby kolejny raz usiłuje wyjaśnić, że to on jest Zanglerem. Bez powodzenia. W tym czasie zdesperowany Lank pragnie żywą gotówką odkupić teatr, w czym stara się mu pomóc zawistna Irene. Kończy się to jednak kłótnią pomiędzy współnikami. Atmosferę przygotowań do premiery podgrzewają wieści o napływających przez pustynię widzach. Tabunem okazuje się... dwójka obieżyświatów, rodzeństwo Patricia i Eugene Fodor. Z nadmuchanego balonu nadziei powoli uchodzi powietrze. Atmosferę ogólnego załamania przełamuje Polly, która rozpromieniona miłością (do Zanglera) daje temu wyraz w piosence *Rytmem jestem*. Cały zespół „artystów” włącza się do występu i działania. Radość i entuzjazm sięgają zenitu.

AKT II

Saloon Lanki Hawkinsa piętnaście minut później. Zabawa trwa w najlepsze (*Prawdziwy ludowy nasz utwór*). Bobby wyjawia Polly swoją miłość, którą dziewczyna odrzuca, będąc zakochana w Beli Zanglerze. Chłopak niezliczony już raz próbuje powiedzieć, że on i Zangler to jedna i ta sama osoba. Tym razem na przeszkodzie staje prawdziwy Bela Zangler, który wchodzi do saloonu. Polly wita go pocałunkiem, co doprowadza Bobby'ego do rozpacz. Powodem przybycia Zanglera do Deadrock są uczucia do Tess – szefowej rewiowego baletu. Dziewczyna próbuje wykorzystać to, namawiając właściciela rewii do pomocy w pozyskaniu widzów dla odbudowanego teatru. Ten, nie widząc szans na stworzenie teatru w centrum nicości, odmawia,

a Tess odchodzi. Obaj Zanglerowie, odrzuceni i zrozpaczeni, upijają się przed lustrem (*Co to za typ*).

Poranek kolejnego dnia w saloonie Lanka. Chwilę przed spotkaniem w sprawie losów teatru Polly postanawia sprzedać nieruchomości Lankowi, by nie skapitulować przed bankiem. W barze natrafia na dwóch mocno skacowanych Zanglerów. Prawda o mistyfikacji wychodzi na jaw, jednak nie kończy się happy endem, bo dziewczyna czuje się upokorzona. Bobby postanawia jednak wyprostować sprawy i pierwszą rzeczą, którą robi, jest zerwanie zaręczyn z Irene. Obrotna nowojorkzanka szybko znajduje nowy obiekt „działań” w osobie właściciela hotelu i saloonu – Lanka Hawkinsa (*Be dziewczynka*). W teatrze rozpoczyna się zebranie. Niechęć oszukanej i rozgoryczonej Polly do teatralnej wizji przyszłości burzą niczym mur dopiero Particia i Eugene (*Nie dajcie się*). Teatr znów wibruje od entuzjazm, ale tylko do czasu głosowania. Niestety, kończy się ono klęską, a teatr pustoszeje. Bobby i Polly rozstają się (*Jak mogą to odebrać mi*). Chłopak wraca do Nowego Jorku. Dopiero po jego wyjeździe Polly czuje, że straciła osobę bliską sercu (*Nie dla mnie to*). Wszystko zmienia się w okamgnieniu, gdy sprawy w swoje ręce postanawia wziąć Bela Zangler. Miłość do Tess, energia do działań i książeczka czekowa okazują się być ratunkiem dla wszystkich.

Mija sześć tygodni. Po powrocie do Nowego Jorku Bobby znów pracuje w banku. Nagle okazuje się, że to decyzją matki-szefowej zostaje właścicielem przejętego za długi Teatru Zanglera. Bobby znów ucieka w świat marzeń i fantazjuje (*Sam miód, gdy się załapiesz*). Jednak tęsknota za Polly uświadamia mu, że bez niej nigdzie i nigdy nie będzie szczęśliwy.

Do Deadrock wracają lata świetności. Zangler z sukcesem wystawia rewię. Do miasteczka napływają kolejni widzowie i turyści, ku uciechu właściciela hotelu – Lanka i jego żony – Irene. Jediną osobą nieszczęśliwą jest Polly, która strasznie tęskni za Bobbym. Postanawia odszukać go w Nowym Jorku, podczas gdy Bobby zjawia się w Nevadzie. Po serii zabawnych pomyłek przeznaczenie kieruje ich jednak w swoje ramiona i historia kończy się szczęśliwym *Finałem*.

REALIZATORZY

foto: K. Jankiewicz

JERZY WOŁOSIUK kierownictwo muzyczne

W roku 2005 ukończył studia na Wydziale Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie, w klasie dyrygentury symfoniczno-operowej prof. Sz. Kawalli (dyplom z wyróżnieniem). Był stypendystą Prezydenta Miasta Lublina oraz Ministerstwa Kultury.

Współpracował z wieloma orkiestrami w kraju i za granicą. Brał udział w międzynarodowych konkursach dyrygenckich w Orvieto, Spoleto (Włochy) i Madrycie (Hiszpania). W 2010 r. był finalistą Międzynarodowego Konkursu dla Młodych Dyrygentów Operowych w Spoleto.

W latach 2006–2013 pracował w Operze Nova w Bydgoszczy, gdzie poprowadził ponad 200 spektakli operowych, baletowych, operetkowych i musicalowych. Pod jego kierownictwem muzycznym odbyły się premiery opery baśniowej *Jaś i Malgosia* Humperdincka (2008) oraz baletu *Sen nocy letniej* do muzyki Mendelssohna (2011). Od marca 2013 r. związany z Operą na Zamku w Szczecinie, początkowo jako kierownik muzyczny, a od października 2014 r. jako dyrektor artystyczny. Sprawował kierownictwo muzyczne nad premierami baletów: *Ogniwa*, *Wieczór nowych choreografii do muzyki W. Lutosławskiego*, *Dzieje grzechu* do muzyki Karłowicza, *Alicja w Krainie Czarów* Przemysława Zycha, *Polowanie na czarownice* Cathy Marston, *Dziadek do orzechów* Czajkowskiego, dziecięcej opery kameralnej Jerzego Kornowicza *Historia najmniej prawdopodobna*, operetki *Hrabina Marica* Kálmána oraz opery kameralnej *The Turn of the Screw (Dokręcanie śruby)* Brittena.

foto: M. Chochlew

JERZY JAN POŁOŃSKI reżyseria

Muzyk, aktor, reżyser. Ukończył Państwowe Liceum Muzyczne w Katowicach i PWST – Wydział Lalkarski we Wrocławiu. W latach 1990–1998 aktor katowickiego Teatru GART. W kolejnych latach współpracował z Teatrem Polskim we Wrocławiu i Teatrem Groteska w Krakowie. W latach 2002–2006 związany z kabaretową *Formacją Chatelet*. Współpracował z telewizyjnymi programami rozrywkowymi. Założyciel i twórca *Grupy Inicjatyw Teatralnych – teatrokabaret*.

Laureat m.in. XXII Przeglądu Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu, Grand Prix II Ogólnopolskiego Festiwalu Interpretacji Piosenki Aktorskiej – Bydgoszcz 2001, Grand Prix Festiwalu Artystycznej Młodzieży Akademickiej FAMA w Świnoujściu, nagrody dla najbardziej obiecującego aktora młodego pokolenia Nos Teatralny, przyznawanej z okazji MDT – Wrocław 2001, Nadzwyczajnej Złotej Maski za spektakl *Tu-Wim* w Teatrze Powszechnym w Łodzi i Złotej Odznaki FAMY za wybitny wkład w rozwój festiwalu.

Od 2004 r. reżyser spektakli telewizyjnych, teatralnych, muzycznych i lalkowych (m.in. Teatr Muzyczny w Gdyni, Teatr Rozrywki w Chorzowie, Teatr Powszechny w Łodzi, Teatr Rampa w Warszawie, Teatr Groteska w Krakowie, Teatr Miniatura w Gdańsku, Divadlo im. Andreja Bagara w Nitze na Słowacji) oraz koncertów galowych na festiwalach (m.in. FAMA w Świnoujściu, Festiwal Górski w Łądku-Zdroju, PAKA w Krakowie). Od 2003 r. członek Rady Artystycznej Festiwalu FAMA w Świnoujściu, w latach 2015–2016 dyrektor artystyczny Teatru Maska w Rzeszowie.

REALIZATORZY

fot. Callavino Photography

JAROSŁAW STANIEK choreografia

Choreograf i reżyser przedstawień muzycznych. Ma w swoim dorobku choreografie do ok. 200 spektakli teatralnych, operowych, a także filmów, programów TV, koncertów i teledysków. Zrealizował jako choreograf i reżyser największe klasyczne tytuły musicalowe: *West Side Story*, *Jesus Christ Superstar*, *Hair*, *Grease*. Współpracował z takimi gwiazdami, jak N. Cave, M. McDowell, H. Graham. Realizuje też własne spektakle, m.in. *Opentaniec* (Pomorska Nagroda Artystyczna 2004), hip-hopowy projekt teatralny *12 ławek* (Nagroda Prezydenta Gdyni 2006), *Metropolish – Telesocjostory* (nagroda Podlaskie Przedsięwzięcie Roku 2010). Pracował w teatrach operowych w Niemczech, Holandii i we wszystkich teatrach muzycznych w Polsce.

Jest autorem choreografii podczas ceremonii przedmeczowych na EURO 2012 (Stadion Narodowy).

Angażuje się w pracę przy spektaklach dramatycznych oraz tworzy oryginalne widowiska i spektakle muzyczne: *Sen nocy letniej* (Teatr Muzyczny w Gdyni), *Mistrz i Małgorzata* (Teatr Capitol we Wrocławiu), *Bracia Dalc i S-ka* (Teatr im. Słowackiego w Krakowie), *Tu-wim* (Teatr Powszechny w Łodzi; Złota Maska 2014), *Tramwaj zwany pożądaniem* i *Niech no tylko zakwitną jabłonie* (Teatr Ateneum w Warszawie). Jako choreograf współtworzył film *Serce, serduszko* Kolskiego oraz nagradzany na największych festiwalach filmowych (Sundance Film Festival) pierwszy polski musical grozy *Córki dancingu*.

Wkrótce rozpocznie próby do opery *Dzień świra* na podstawie kultowego filmu Koterskiego.

fot. E. Napierała

MARIUSZ NAPIERAŁA scenografia

Scenograf i grafik. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku.

Autor ponad 50 realizacji scenograficznych. Współpracował m.in. z Teatrem Wielkim im. S. Moniuszki w Poznaniu, Operą Nova w Bydgoszczy, Teatrem Muzycznym „Roma”, Teatrem Ateneum, Teatrem Żydowskim w Warszawie.

Autor scenografii do musicali, m.in.: *Mamma Mia!* B. Anderssona, B. Ulvæusa, *Jekyll & Hyde* F. Wildhorna, *Rent* J. Larsona, *Skrzypek na dachu* J. Bocka, *Cabaret* J. Candra, *Evita* i *Jesus Christ Superstar* A.L. Webbera, *West Side Story* L. Bernsteina; oper: *Rusalka* A. Dvořáka, *Napój miłosny* G. Donizettiego, *Paria* S. Moniuszki, *Kserkses* G. Haendla, oraz przedstawień baletowych: *Pan Twardowski* L. Różyckiego, *Kopciuszek* S. Prokofiewa, *Dziadek do orzechów* P. Czajkowskiego.

Uczestnik wystaw na Quadriennale Scenografii w Pradze (1995, 2011) oraz *Scenografia i formy przestrzenne* w Muzeum Narodowym w Gdańsku (2006).

Balet *Pan Twardowski* został uhonorowany Nagrodą Kiepurzy za najlepsze przedstawienie sezonu 2007/2008, a scenografia do opery *Rusalka* została wyróżniona w rankingu *Najlepszy, najlepsza, najlepsi 2012 r.* przez miesięcznik „Teatr”.

Od września 2016 r. pełni funkcję zastępcy dyrektora Opery Bałtyckiej w Gdańsku.

REALIZATORZY

foto: N. Nobieliski

AGATA UCHMAN kostiumy

Kostiumografka, scenografka, projektantka mody.

Absolwentka ASP w Warszawie, gdzie ukończyła Wydział Scenografii i Malarstwa (2002). Działa na zderzeniu sztuki i designu. Współpracowała z Teatrem Muzycznym „Roma” (*Upiór w operze*, *Les Miserables* – współpraca artystyczna z Magdaleną Tesławską), z Teatrem Nowym w Poznaniu (*Bestia*, *Elsynor*). Dla Teatru Muzycznego w Poznaniu zaprojektowała kostiumy do musicali: *Jekyll & Hyde* i *Evita*. Dla Opery Nova w Bydgoszczy zaprojektowała kostiumy do *Dziadka do orzechów*.

Jest autorką kostiumów i scenografii do wielu artystycznych projektów filmowych w Polsce i za granicą: *The Big Leap*, *Urban Explorer*, *Die alte Frau* (art director), *Village of Unborn Children*, *One of Us*, *Kop głębiej*, *Ciemnego pokoju nie trzeba się bać*, *Dotknięcie anioła*, *Pimp My Room*.

W latach 2013–2016 tworzyła autorską markę *NUMER uchman/winiarska* łączącą design i modę. Prace kostiumograficzne Agaty Uchman pokazano na międzynarodowej wystawie w Państwowym Centralnym Muzeum Teatralnym im. A.A. Bachruszyna w Moskwie, ukazującej ostatnie 25 lat projektowania kostiumów na świecie. Wystawa była prezentowana m.in. w USA.

Agata Uchman należy do Stowarzyszenia Filmowców Polskich oraz Międzynarodowej Organizacji Scenografów, Architektów i Techników Teatru.

MAŁGORZATA BORNOWSKA przygotowanie chóru

Ukończyła z wyróżnieniem studia magisterskie na Wydziale Edukacji Muzycznej w AMiFC w Warszawie, a także Podyplomowe Studia w zakresie Chórmistrzostwa oraz Emisji Głosu w AM w Bydgoszczy. W 2011 r. uzyskała stopień doktora sztuki muzycznej w dyscyplinie dyrygentura (Uniwersytet Muzyczny F. Chopina w W-wie). W latach 1999–2001 współpracowała ze Szczecińskim Chórem Chłopięcym „Słowiki”, 2000–2005 była korepetytorem wokalnym w Chórze Zachodniopomorskiej Szkoły Biznesu. Od 2005 r. jest chórmistrzem w Operze na Zamku w Szczecinie. Na swoim artystycznym koncie ma kierownictwo muzyczne nad spektaklami: *Farfurka królowej Bony*, *O krasnoludkach i sierotce Marysi* oraz widowiskiem *Dla Niepodległej*, których jest również dyrygentem. Od 2013 r. pracuje jako adiunkt w Akademii Sztuki w Szczecinie.

KATARZYNA ZIELONKA asystent choreografa

Absolwentka szkoły baletowej w Bytomiu. Po zdobyciu tytułu tancerki od 2006 r. czynnie działa w zawodzie. Początkowo związana była z Teatrem Muzycznym w Chorzowie i Gliwicach. Stworzyła choreografie do wielu realizacji teatralnych. Od kilku lat stale współpracuje z Jarosławem Stańkiem jako asystentka i tancerka. Razem stworzyli wiele nagradzanych i cenionych przez publiczność spektakli, m.in. *Jesus Christ Superstar*, *West Side Story*, *Sześć wcieleń Jana Piszczyka* (Złota Maska za spektakl roku), *Księżniczka czardasza*, *Człowiek z La Manchy*. Razem tworzą musicale, spektakle muzyczne, opery, operetki i spektakle dramatyczne. Jest współzałożycielką fundacji *Kreatywna*, która wspiera kulturę i sztukę.

REALIZATORZY

foto: P. Marciniak

MACIEJ GLAZA

step - choreografia

Absolwent Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku na Wydziale Wokalno-Aktorskim, specjalność musical. W 2014 r. ukończył studia podyplomowe w Escola Luthier w Barcelonie, gdzie specjalizował się w stepie.

Zadebiutował w Gliwickim Teatrze Muzycznym jako Terk w musicalu *Tarzan*, którego premiera odbyła się w 2012 r. Wziął udział w programie telewizyjnym *Mam talent* i serialu filmowym *Bodo*. Występował na scenach w Barcelonie i Brukseli. Aktualnie można go zobaczyć na deskach Teatru Wybrzeże w Gdańsku w dwóch tytułach: *Faraon* w reżyserii Adama Nalepy i *Czyż nie dobija się koni?* w reżyserii Wojciecha Kościelniaka.

Na co dzień uczy młodzież i prowadzi warsztaty artystyczne.

foto: archiwum prywatne

ADAM KELLER

projekty animacji

Grafik, animator, producent. Studiował na Uniwersytecie Łódzkim. Autor projekcji multimedialnych m.in. do spektakli teatralnych w całym kraju, np. *Madame Butterfly*, *Wielebni*, *Arabska noc*, koncertów sylwestrowych (Opera Nova w Bydgoszczy) oraz musicali w Teatrze Muzycznym „Roma” w Warszawie: *Deszczowa piosenka*, *Aladyn Jr*, *Les Misérables*, *Upiór w operze*, *Miss Saigon*, *Grease*, *Mamma Mia!* Autor oprawy graficznej przedstawienia *Jesus Christ Superstar* wystawianego z okazji 1050 rocznicy Chrztu Polski na stadionie w Poznaniu. Zajmuje się tworzeniem grafik i animacji dla telewizji, np. takich jak oprawa programów i kanałów telewizyjnych (*Wiadomości* TVP 1). Autor efektów specjalnych do filmów fabularnych i reklamowych, m.in. *Sfora* (2002), *Janosik. Prawdziwa historia* Agnieszki Holland (2009).

foto: archiwum prywatne

ANTONINA BANAŚ

asystent dyrygenta

Absolwentka dyrygentury symfoniczno-operowej Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku w klasie profesora Kaia Bumanna. W 2014 r. wzięła udział w tournée po Chińskiej Republice Ludowej jako asystent dyrygenta profesora Zygmunta Rycherta. Współpracowała z Polską Orkiestrą Kameralną Sopot, Capellą Bydgosztiensis, Orkiestrą Akademii Beethovenowskiej, Gdyńską Orkiestrą Symfoniczną, Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Pomorskiej, Orkiestrą Symfoniczną Akademii Muzycznej w Gdańsku. Umiejętności dyrygenckie rozwijała na kursach mistrzowskich prowadzonych przez Jacka Kaspszyka, Jose Mario Florencia, Rafała Jacka Delektę, Jerzego Salwarowskiego, Zygmunta Rycherta.

Od października 2016 r. pełni funkcję asystenta dyrygenta w Operze na Zamku w Szczecinie.

foto: J. Stulejewska

KLAUDIA KINOWSKA

asystent reżysera

Absolwentka Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, gdzie ukończyła m.in. międzywydziałową specjalność operologiczną.

Stypendystka Uniwersytetu w Berlinie i we Florencji. W latach 2013–2015 redaktor naczelna czasopisma „ProArte”. Obecnie prezes Stowarzyszenia Inicjatywa Kulturalna ProArte. Swoje doświadczenie zawodowe zdobywała w Edynburgu, współorganizując *Play Poland Film Festival*, a także podczas poznańskiego festiwalu *Opera Know-how*, w którym wyreżyserowała oparty na motywach *Pieśni o nocy* Szymanowskiego happening *Rozdźwięki*. Najważniejszym punktem jej osobistego rozwoju były praktyki reżyserskie w Komische Oper Berlin.

George Gershwin i szalone lata dwudzieste, lata trzydzieste

Musical narodził się w samym środku złotej ery rozrywki, jazzu i Broadwayu. Dojrzał przy dźwiękach trąbki i pianina, w oparach dymu papierosowego, w towarzystwie pięknych kobiet i utalentowanych mężczyzn. Czym właściwie jest ten gatunek? Większość definicji podaje, że musical to współczesna forma muzycznego widowiska teatralnego, która ukształtowała się na początku XX wieku w Stanach Zjednoczonych jako synteza rozmaitych gatunków muzyczno-teatralnych. Wielu badaczy podkreśla, że w strukturze musicalu każdy ze składowych elementów ma istotne znaczenie dla całości. Richard Kislán uważa nawet, że to „najbardziej wspólnotowa forma sztuki” – teatr musicalowy powstaje bowiem jako efekt współpracy kompozytora, librecisty, autora tekstów piosenek, reżysera, choreografa, aktorów, śpiewaków, tancerzy, scenografów, projektantów kostiumów i oświetlenia. Definicję tę warto uzupełnić o element, o którym często się zapomina – musical związany jest z muzyką rozrywkową, chłonie jak gąbka wszelkie zmiany w tym gatunku. Dzieje musicalu są właściwie dziejami rozrywki – wszystkie ważne zmiany i rewolucje zachodziły w nim wtedy, kiedy zmieniała się muzyka rozrywkowa. Oscar Hammerstein II, legendarny librecista, powiedział: „Musical może być wszystkim, czym chce. Jeden jest tylko element, którego nie może zabraknąć w musicalu – muzyka”. Pozostaje on zatem pewną ramą, którą kolejne pokolenia twórców wypełniają własną treścią.

Za pierwszy musical w historii powszechnie uważa się *Show Boat* Jerome'a Kerna i Oscara Hammersteina II, jego premiera odbyła się 27 grudnia 1927 roku w nowojorskim Ziegfeld Theatre, wystawiony zresztą został na jego inaugurację. Lata dwudzieste i trzydzieste to czas, kiedy w Nowym Jorku działali jednocześnie kompozytorzy tacy, jak Irving Berlin, Cole Porter, Richard Rodgers, Jerome Kern i George Gershwin. Samo zestawienie tych nazwisk w jednym szeregu może przyprawić o zawrót głowy, a dołożyć do nich można przecież długą listę muzyków, aktorów i tancerzy, którzy stanowią do dzisiaj niedościgniony wzór dla kolejnych pokoleń artystów. Okres ten nie na darmo wszak nazywany jest „złotym”. Broadway stał się wówczas prawdziwym centrum światowej rozrywki, mekką, do której ciągnęli wszyscy, którzy czuli potrzebę

tworzenia bądź marzyli o sławie. To tu weryfikowane były dokonania aktorów, tancerzy, wokalistów, instrumentalistów, librecistów czy wreszcie kompozytorów. Zwykle trafiali oni na Tin Pan Alley, ulicę będącą ośrodkiem wydawców muzyki rozrywkowej, ponoć z każdego okna rozlegał się tu dźwięk pianina. To stąd wyruszyła armia song pluggerów. Praca ta polegała na specyficznym reklamowaniu wydawnictw nutowych – „spontanicznym” śpiewaniu, nuceniu, a czasem tylko gwizdaniu piosenek w publicznych miejscach: środkach miejskiej komunikacji, kawiarniach, ale też i podczas antraktów w teatrach. Wielu wielkich kompozytorów zaczynało karierę od tej profesji, song pluggerem został między innymi piętnastoletni George Gershwin.

Jest on zaliczany do grona najwybitniejszych kompozytorów wszech czasów, skala talentu i różnorodność gatunkowa, jaką prezentowały jego dzieła, jest imponująca. Życie i twórczość autora *Błękitnej rapsodii* stały się zresztą przedmiotem rozliczonych rozpraw naukowych i książek biograficznych. Rozrywkowemu teatrowi muzycznemu poświęcił tylko część swojej działalności artystycznej, a i tak lista jego piosenek zaliczanych do standardów muzyki popularnej i jazzowej ma dziesiątki pozycji.

Dorastał na Lower East Side, na Manhattanie, w miejscu, w którym łączyły się rozmaite tradycje i nurty – wschodnioeuropejska, jidysz,

rosyjska, afroamerykańska i wszystkie główne kierunki kultury amerykańskiej. Jego rodzice zakupili pianino z przeznaczeniem dla starszego syna Iry, ten jednak wykazywał wyraźne zainteresowania literaturą, niespodziewanie zaś do nauki gry na instrumencie zapalił się dwunastoletni George, do tej pory miłośnik jazdy na wrotkach i gry w piłkę. Kompozytor opowiadał, że stało się tak za sprawą objawienia, jakiego doświadczył w czasie zabawy z kolegami – nagle zamarł na szkolnym boisku, słysząc dobiegającą z jednego z okien *Humoreskę* Antonína Dvořáka, co zmienić miało całe jego życie. Pracował jako akompaniator, korepetytor, kręcił się wokół Tin Pan Alley, gdzie miał kontakt z twórczymi środowiskami, znajdował się w samym centrum światowej muzyki rozrywkowej. Właśnie tu nastoletni George natknął się na swojego rówieśnika Freda Astaire'a, spotkanie to okazać się miało znamienne dla przyszłości obu artystów... Szczególnym momentem w karierze Gershwinów był dzień 12 lutego 1924 roku – to wówczas wykonał *Rhapsody in Blue* w czasie koncertu „Experiment in Modern Music”. Z dnia na dzień stał się sensacją, okrzyknięto go „nadzieją muzyki amerykańskiej” i „amerykańskim kompozytorem nr 1”, status ten utrzymał zresztą do końca swojego niedługiego życia.

George Gershwin od samego początku kariery przejawiał zainteresowanie teatrem, pisał piosenki do różnych produkcji scenicznych, później tworzył pełnoprawne dzieła teatralne, najczęściej mające charakter komedii muzycznych. Warto wspomnieć chociażby o *Lady Be Good* z 1924 roku, to pierwsze wspólne dzieło braci Gershwinów – George napisał muzykę, Ira teksty piosenek, autorami libretta byli Guy Bolton i Fred Thompson. Ta raczej błaha komedia muzyczna o losach rodzeństwa Trevorów, którzy muszą występować w prywatnych domach, żeby mieć co jeść, wyraźnie napisana została pod wykonawców głównych ról, rodzeństwo Freda i Adeli Astaire'ów (została ona przeniesiona potem na londyński West End, także i tam osiągnęła spory sukces). Podobna historia wydarzyła się zresztą jeszcze raz, w roku 1927, przy komedii *Funny Face*. Była ona wielokrotnie przerabiana, a nawet wyrzucono librecistę – wszystko po to, aby dać się wykazać roztańczonemu rodzeństwu możliwie najszerzej. Gershwinowie stworzyli wspólnie znacznie więcej utworów scenicznych, warto wspomnieć jeszcze o chyba najbardziej zadziwiającym z nich, przynajmniej w zakresie okoliczności, w jakich odbyła się premiera. Mowa o *Girl Crazy*, błyskotliwej komedii muzycznej, wystawionej po raz pierwszy 14 października 1930 roku w Alvin Theatre.

Przypadek sprawił, że realizatorzy, poszukując odtwórczyń kobiecych ról, wybrali dwie młodziutkie dziewczyny kompletnie nieznane nowojorskiej publiczności. Jedna z nich dopiero co trafiła na Broadway z Teksasu po wygraniu konkursu tańca, druga zaś była stenotypistką od niedawna występującą na Manhattanie. Wystarczyło jednak jedno przesłuchanie, aby George Gershwin podjął decyzję. I tak w roli Molly Gray zadebiutowała Ginger Rogers, w roli Kate Fothergill zaś Ethel Merman. Publiczność dosłownie oszalała z zachwytu – tak rozpoczęły się kariery dwóch olśniewających gwiazd teatru i kina. Całości obrazu tego niezwyklej wieczoru premierowego dopełnić powinna obsada orkiestry, w której znaleźli się Glenn Miller, Gene Krupa i Benny Goodman, batutę powierzono samemu kompozytorowi. Entuzjastyczne recenzje uznały dzieło za jedną z najlepszych produkcji teatralnych braci Gershwinów, zawierało ono mnóstwo przebojów z *I Got Rhythm* i *Embraceable You* na czele.

George Gershwin zmarł nagle w 1937 roku, jego przedwczesna śmierć położyła kres niezwyklej karierze artystycznej. Nie było mu dane zobaczyć rozkwitu rozrywkowego teatru muzycznego w latach czterdziestych dwudziestego wieku. W latach pięćdziesiątych zaś pojawił się rock and roll, potem rock i świat musicalu uległ naporowi nowej muzyki rozrywkowej, odkładając dotychczasowe tworzywo dźwiękowe, jakim był jazz. Ciągle jednak wraca ono

w musicalach nawiązujących do lat dwudziestych i trzydziestych, a także w licznych wznowieniach musicali z tamtej, złotej ery. Trzecią drogą stały się zaś próby budowania nowych widowisk na bazie dawnych kompozycji. Tak stało się właśnie w przypadku *Girl Crazy*, która wróciła na Broadway po sześćdziesięciu latach od premiery, w zupełnie nowej, odświeżonej formule.

Premiera *Crazy for You* – „nowej komedii muzycznej Gershwinów” (bo tak reklamowano musical) – odbyła się 19 lutego 1992 roku w Shubert Theatre na Broadwayu i powiedzieć trzeba, że okazała się dużym sukcesem realizatorów. Przedstawienie bardzo spodobało się też publiczności (kurtyna szła w górę aż 1622 razy). Bazuje ono na komedii muzycznej z lat trzydziestych, znacznie wyszło jednak poza ramy pierwotnego spektaklu, głównie za sprawą autora nowego libretta Kena Ludwiga i autorki niezwykłych układów choreograficznych Susan Stroman. W *Crazy for You* wykorzystano tylko pięć oryginalnych songów, dodając do nich aż 13 piosenek z innych przedstawień George’a i Iry Gershwinów, umiejętnie wplatając je w nową, zabawną historię. Recenzent „New York Timesa” napisał, że sukces przedstawienia leży w niezwykłej choreografii i doskonałym libretcie, ale też i w muzyce, która zawiera najlepsze songi, jakie kie-

dykolwiek zostały napisane dla Broadwayu i Hollywoodu. Okazało się, że choć minęły dekady od ich powstania, to nadal porażają widzów jakością, dynamiką i młodzieńczą energią. Musical otrzymał wiele nagród, w tym tę najbardziej prestiżową, Tony dla najlepszego musicalu roku 1992. Zwyczajowo odbierana jest ona przez kompozytora... Zdarzały się nagrody przyznawane twórcom pośmiertnie, był to chyba jednak pierwszy przypadek w historii Broadwayu, kiedy przyznano wyróżnienie artyście nieżyjącemu od 55 lat!

Prapremiera polska *Crazy for You* odbyła się 29 stycznia 1999 roku w warszawskim Teatrze Roma, teraz zaś wraca na scenę, w Operze na Zamku w Szczecinie. Zainteresowanie beztróskimi latami jazzu wydaje się nie przemijać, dowodzi tego chociażby niedawny sukces filmu *La la Land*. Polskie wznowienie *Crazy for You* okazać się może repertuarowym strzałem w dziesiątkę.

Aleksandra Zając-Kiedysz

Step by step

Chyba nie ma na świecie człowieka, który słysząc słowo step, nie przywołałby w myślach *Deszczowej piosenki* i Gena Kelly'ego wywijającego parasolem w strugach deszczu. Step w języku angielskim jest rozumiany dość szeroko, jako cała grupa tańców opartych na pracy stóp. To, co w Polsce przywykło się nazywać stepem, właściwie powinno określać się stepem amerykańskim, w języku angielskim funkcjonuje jako *tap dance*. Termin ten oznacza taniec, w którym akcentuje się rytm za pomocą specjalnych butów, podkutych metalowymi blaszkami. Właśnie od owego podkucia wzięła się jego nazwa – blaszki umieszczone na podeszwie w okolicy palców i pięt w języku angielskim to *tap*. Bez butów, zwanych w Polsce potocznie stepówkami, w zasadzie nie ma stepu, to rzadki przypadek, w którym chodzi nie tylko o ruch, ale również i o charakterystyczny dźwięk (choć i tutaj są wyjątki, jak *soft shoe*, rodzaj stepu, w którym chodzi o wystukiwanie rytmu wyłącznie za pomocą stóp). Stepowanie służyć ma bowiem nie tylko do podkreślenia, ale też i znacznego wzbogacenia materiału muzycznego, choć można rzecz jasna wykonywać ten taniec bez akompaniamentu. W wielu definicjach akcentuje się też konieczność tańczenia na twardym podłożu, uderzenia stóp muszą być bowiem słyszalne. Niektórzy uważają wręcz, że to swoiste „granie na podłodze”, gdzie instrumentem staje się ciało tancerza. Step szczególnie przyjął się w teatrze musicalowym oraz wśród muzyków jazzowych, którzy często wykorzystywali go w trakcie koncertów.

Historia stepu związana jest z imigracją różnych grup etnicznych do Ameryki Północnej, u jego źródeł leżą rozmaite tańce perkusyjne, które przywieźli na ten kontynent mieszkańcy Afryki, ale też i Wielkiej Brytanii (najbardziej znany z nich jest dzisiaj *jig* – step irlandzki, w którym tancerze trzymają się za ręce, a ich górne partie ciała są usztywnione). W wyniku zderzenia tych dwóch kultur zaczął się kształtować zupełnie nowy rodzaj muzyki i tańca. Powszechnie uważa się, że step narodził się w początkach XIX wieku wraz z *minstrel show*, był to gatunek teatru rozrywkowego, stanowiący zresztą podłoże także i musicalu. Najbardziej znanym tancerzem był wówczas *Master Juba*, czyli *William Henry Lane*, który doprowadził do perfekcji mieszankę europejskich i afrykańskich rytmów. Poszczególne elementy charakterystyczne dla *minstrel show* przenikały później

do innych form teatralnych, jednym z nich był właśnie taniec. Step w takiej formie, w jakiej znany jest dzisiaj, ukształtował się na początku XX wieku, w latach dwudziestych popularność zyskały blaszki przy butach, a taniec z ich użyciem zaczął być nazywany stepowaniem. W kolejnych latach step stał się nieodłącznym elementem układów choreograficznych w rozrywkowym teatrze muzycznym. Można tu wymienić komedie muzyczne z lat trzydziestych i czterdziestych, takie jak *Girl Crazy*, *42nd Street* oraz *Anything Goes*, w których stepowanie jest właściwie podstawą choreografii. Prawdziwym królem tej techniki był wówczas *Fred Astaire*. Lata pięćdziesiąte i zmiany w muzyce rozrywkowej wyparły step z teatru, wrócono jednak do tej formy w latach osiemdziesiątych zeszłego wieku. Obecnie każdy aktor musicalowy musi umieć stepować, taniec ten wykorzystywany jest w wielu widowiskach teatralnych.

Aleksandra Zajęc-Kiedysz

OBSADA

**MARTA
WIEJAK**
Polly Baker

Absolwentka Studium Wokalno-Aktorskiego im. Danuty Baduszkowej w Gdyni. Gościnnie związana z: Teatrem Muzycznym „Roma” w Warszawie (*Deszczowa piosenka, Ale musicale, Alicja w Krainie Czarów*), Operą i Filharmonią Podlaską w Białymstoku (*Skrzypek na dachu*), koncertuje z Big Bandem OIFP, Teatrem Wielkim – Operą Narodową w Warszawie (*Borys Godunow, Oniegin, Traviata*), Teatrem Muzycznym w Poznaniu (*Evita, Jekyll & Hyde*).

W latach 2012–2013 występowała gościnnie w londyńskim The Club at The Ivy w towarzystwie jazzowego pianisty Joe Thompsona.

Jako aktorka mocapowa (technika Motion capture) brała udział w tworzeniu gier komputerowych.

**ANASTAZJA
SIMIŃSKA**
Polly Baker

Absolwentka Akademii Muzycznej w Gdańsku, specjalność musical. Swój głos szkoliła także u Maureen Scott w Royal Academy of Music w Londynie. Laureatka m.in.: trzeciej nagrody na Międzynarodowym Festiwalu im. Anny German w Moskwie, drugiego miejsca na 50. Studenckim Festiwalu Piosenki w Krakowie oraz pierwszego na Międzynarodowym Festiwalu Sztuki *My – XXI wiek* w Bułgarii. Za swoje najważniejsze role uważa: Wednesday Addams w *Rodzinnie Addamsów* i Carmen Diaz w *Fame*. Obecnie gra w spektaklu muzycznym *Abonament na szczęście* w Lesznie, a od kwietnia 2017 r. rozpocznie współpracę z Teatrem Muzycznym „Roma”. Od sezonu 2016/17 jest kierownikiem wokalnym Śródmiejskiego Teatru Muzycznego w Warszawie.

Aktor, konferansjer, wokalista. Absolwent Studium Wokalno-Aktorskiego przy Teatrze Muzycznym im. Danuty Baduszkowej w Gdyni. Doświadczenie zdobywał jako aktor Teatru Muzycznego w Gdyni. Współpraca ta zaowocowała ponad dwudziestoma musicalowymi tytułami, m.in. takimi jak: *Ghost, Lalka, Spamalot, Grease, Chłopi, Zły*, w których zagrał znaczące dla niego role. W 2014 r. spełnił jedno z wielu marzeń artystycznych, wcielając się rolę w Judasza w spektaklu *Jesus Christ Superstar* w Teatrze Muzycznym w Łodzi. Na swojej artystycznej drodze spotkał wielu fantastycznych ludzi i reżyserów, m.in. Macieja Korwina, Tomasza Dutkiewicza, Krystynę Jandę i Wojtkę Kościelniaka.

**TOMASZ
BACAJEWSKI**
Bobby Child

Aktor, tancerz, wokalista. Absolwent Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, specjalność musical. Swoją edukację muzyczną zdobywał w klasie śpiewu prof. Ryszarda Minkiewicza.

Wystąpił m.in. w baśni muzycznej *Kopciuszek* (2010), w koncercie musicalowym *I Love NY* (2014), w spektaklu muzycznym *Zęb zupa dąb* (2015). Odtwórca głównych ról w musicalach *Fame* (2015, Mazowiecki Teatr Muzyczny) i *Love Story* (Nowy Teatr w Słupsku). Aktor gościnny Teatru na Plaży w Sopocie i Uckermärkische Bühnen w Schwedt.

Posiadacz najwyższej klasy tanecznej w Polsce w stylu standardowym i latyno-amerykańskim.

**KAROL
DROZD**
Bobby Child

OBSADA

**ANNA
JANUSZEWSKA**
Lottie Child

Aktorka Teatru Współczesnego w Szczecinie, wiele stworzonych przez nią kreacji aktorskich zapisało się w historii najnowszego polskiego teatru. Artystka jest wielokrotną laureatką plebiscytów publiczności na ulubioną aktorkę szczecińskich scen, laureatką Nagrody Artystycznej Miasta Szczecina oraz Srebrnego Medalu Gloria Artis – Zasłużony Kulturze. Grała w produkcjach filmowych i telewizyjnych, tworzyła scenografię i kostiumy oraz reżyserowała kameralne spektakle teatralne. Jej pierwszy, w pełni autorski spektakl (reżyseria, scenografia, kostiumy) z 2015 r. *Letnie osy kęszą nawet w listopadzie* zdobył Grand Prix XVIII Przeglądu Małych Form Teatralnych w Łodzi.

**MAŁGORZATA
KOTEK**
Lottie Child

Związana z Operą na Zamku w Szczecinie od 1981 r. jako artysta chóru – alt. Wystąpiła we wszystkich produkcjach artystycznych wystawianych na deskach Opery z udziałem chóru. Oprócz partii chóralnych w swoim dorobku artystycznym ma role solowe, m.in.: Marta (*Straszny dwór*), III chłopiec (*Czarodziejski flet*), Sierota (*Kawaler srebrnej róży*), Czarownica (*Krasnoludki, krasnoludki*).

Aktorka scen muzycznych i dramatycznych. Od dziecka jej największą pasją był taniec i śpiew. W 2003 r. rozpoczęła naukę w szkole musicalowej przy Teatrze Muzycznym im. D. Baduszkowej w Gdyni. Zadebiutowała na deskach Teatru Muzycznego w Gdyni w 2006 r. w spektaklu *Footloose (Wzrucz luz)* w reżyserii M. Korwina. Następnie była związana z Teatrem Miejskim im. W. Gombrowicza w Gdyni, z Bałtyckim Teatrem Dramatycznym w Koszalinie. W 2008 r. dyrektor Adam Opatowicz zaproponował jej współpracę z Teatrem Polskim, gdzie do dzisiaj zlicuje swój kunszt. Od 2013 r. zapraszana gościnnie do programów Andrzeja Pioniedzielskiego. W swoim dorobku ma programy artystyczne, poezję śpiewaną, piosenkę aktorską, musicale i sztuki teatralne.

**SYLWIA
RÓŻYCKA**
Irene Roth

Absolwentka Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy Wydziału Wokalno-Aktorskiego w klasie śpiewu solowego prof. K. Rymarczyk. Na deskach teatru debiutowała w 2007 r. partią Erste Dame w operze *Czarodziejski flet* Mozarta. W 2011 r., podczas XVIII Bydgoskiego Festiwalu Operowego, została uznana za najlepszą aktorkę roli drugoplanowej w realizacji *Cyganerii* Pucciniego w reżyserii Macieja Prusa. Współpracowała z Operą Wrocławską oraz Gliwickim Teatrem Muzycznym. W latach 2007–2011 była solistką Opery Nova w Bydgoszczy. Od 2013 r. współpracuje z Operą na Zamku w Szczecinie, gdzie wykonuje m.in. partię Guvernantki w operze *Dokręcanie śruby* Brittena.

**EWA
OLSZEWSKA**
Irene Roth

OBSADA

DARIUSZ KORDEK

Bela Zangler

Aktor teatralny, musicalowy i filmowy, piosenkarz. Studiował na Wydziale Aktorskim w warszawskiej Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej. Od 1990 r. związany z polskim musicaliem i teatrem muzycznym. Brał udział w przełomowych dla polskiej sceny muzycznej spektaklach jako Jan w *Metrze* J. Józefowicza i J. Stokłosa (Studio Buffo w Warszawie), faraon Elvis w *Józefie i cudownym płaszczu snów w technikolorze* W. Kępczyńskiego (Teatr Powszechny w Radomiu), Riff-Raff w *Rocky Horror Show* (Teatr Rozrywki w Chorzowie). Zagrał Nomaxa w *Six Guys Named Moe* i Tomka w kameralnym musicalu S. Krajewskiego i J. Has *Sztuka kochania, czyli serdeczne parachunki*, Ernsta Lubitscha w musicalu *Polita w 3D* i Sama Carmiche-la w *Mamma Mia*.

JANUSZ LEWANDOWSKI

Bela Zangler

Absolwent Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy Wydziału Dyrygentury Chóralnej i Edukacji Muzycznej oraz Wokalno-Aktorskiego. Swoje umiejętności rozwijał u D. Fundling, H. Łazarskiej, M. Fołtyn, J. Artysza, B. Ładysza, R. Karczykowskiego i W. Maciejewskiego. Laureat *Srebrnej Ostrogi 2003* – nagrody Towarzystwa Przyjaciół Szczecina dla wyróżniającego się młodego artysty teatru. Dwukrotnie nominowany do *Bursztynowego Pierścienia*. Wziął udział w nagraniu trzech płyt z operami: *Paria*, *Flis* oraz *Verbum nobile* S. Moniuszki. Nagranie *Verbum nobile* zostało zwycięzcą prestiżowej nagrody *International Classical Music Awards 2013* w kategorii opera. Od 2001 r. solista Opery na Zamku w Szczecinie.

Edukację taneczną rozpoczęła w Hamburgu w Szkole Baletowej J. Neumeiera. W 2010 r. ukończyła Ogólnokształcącą Szkołę Baletową w Poznaniu. Uczestniczyła w międzynarodowych warsztatach Masterclasses w Pradze i Ogólnopolskim Konkursie Tańca w Gdańsku.

Wcieliła się m.in. w takie role: Kobieta Hiszpańska w *El amor brujo*, Carmen i Mikaela w *Suicie Carmen*, Pokuszenie w *Rock'n'Ballet*, Mysibaba i Księżniczka Pirlipata w *Dziadku do orzechów*. Współtworzy spektakl aktorsko-taneczny dla najmłodszych widzów *Cztery pory roku*. Największym jej osiągnięciem jest odtworzenie roli Alicji w *Alicji w Krainie Czarów* i Anny Göldi w *Polowaniu na czarownicę*. Nominowana do *Bursztynowego Pierścienia* dla najlepszego aktora sezonu.

Obecnie jest solistką baletu Opery na Zamku.

CHRISTINA JANUSZ

Tess

Związana z Operą na Zamku od 2007 r. Absolwentka Państwowego Ogniska Baletowego w Szczecinie oraz Instytutu Politologii i Europeistyki Uniwersytetu Szczecińskiego. Współpracę z Operą rozpoczęła jako uczennica liceum, biorąc udział w spektaklach: *West Side Story* oraz *Musical show – melodie Broadwayu*. W 2011 r. podczas realizacji semi-opery *The Fairy Queen* w Teatrze Wielkim w Poznaniu pełniła funkcję asystentki choreografa oraz zagrała rolę Żony Poety. Uczestniczyła w licznych spektaklach baletowych i operetkowych wystawianych przez Operę na Zamku, tańcząc zarówno partie solowe (Macocho w *Kopciuszku*, Królowa Myszy w *Dziadku do orzechów*, Carmen w wieczorze baletowym *Odcienie namiętności*), jak i zespołowe.

ALEKSANDRA ZDEBSKA

Tess

OBSADA

**JACEK
PIOTROWSKI**
Everett Baker

Absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej we Wrocławiu (1986). Zadebiutował w tym samym roku na scenie Teatru im. Wilama Horzycy w Toruniu jako Leo w *Powodzi* Güntera Grassa. Od 1992 roku jest aktorem Teatru Polskiego w Szczecinie. Zagrał m.in. Truffaldina w *Śludze dwóch panów*, Normana w *Garderobianym*, tytułowego bohatera w *Burzliwym życiu Lejzorka Rojstwańca*, Księcia w *Indyku*, Michela Houllie w *Bogu mordu*, Lidera w *Balu manekiniów*, Ojca Laurentego w *Romeo i Julii*. Wystąpił również w monodramie *Łagodna* według opowiadania Dostojewskiego. W roku 2014 otrzymał Bursztynowy Pierścień – nagrodę za mistrzostwo rol drugiego planu i scenicznego epizodu.

**WIESŁAW
ŁĄGIEWKA**
Everett Baker

Ukończył PWSM Wydział Wokalno-Aktorski w Łodzi, klasę śpiewu prof. E. Szynarskiego. W sezonie 1974/1975 występował w Teatrze Muzycznym w Łodzi. W roku 1975 w Szczecinie podjął pracę w Teatrze Muzycznym. Debiutował rolą Ajaksa w *Pięknej Helenie*. Świetne kreacje aktorskie stworzył w *Dobranoc Bettino, Boccacciu, Popłochu wśród dziewcząt, Żołnierzu królowej Madagaskaru*. Od 1996 r. jest aktorem Teatru Polskiego w Szczecinie oraz kabaretu Czarny Kot Rudy. Jest wykładowcą w szczecińskiej Akademii Sztuki. Występował w filmach, serialach i programach telewizyjnych. Był asystentem reżysera i reżyserem kilku spektakli oraz widowisk. Od 2011 r. współpracuje z Operą na Zamku. W 2016 r. otrzymał Brązowy Medal Zasłużony Kulturze „Gloria Artis”.

Aktor filmowy i teatralny. Absolwent Studium Wokalno-Aktorskiego w Gdyni, Akademii Teatralnej w Warszawie i PWSFTviT w Łodzi. Jest zatrudniony w Łódzkim Teatrze im. S. Jaracza (rola w monodramie z muzyką na żywo *Toporem w serce*). Współpracuje z wieloma teatrami w kraju, m.in.: Polskim w Szczecinie (*Kordian, Opera za trzy grosze*), Muzycznym we Wrocławiu (*Frankenstein*), Studio w Warszawie (*Freddie*). Obecnie koncertuje z projektem *Queen symfonicznie* (rola Freddiego Mercurego). Zagrał w filmach, serialach i teatrach telewizyjnych, m.in.: *Jestem twój, Ziarno prawdy, Paradoks, Czas honoru, Komisarz Alex, Ranczo, Ojciec Mateusz*.

Nagrodzony m.in. Grand Prix na Festiwalu *Dwa Teatry* za spektakl TV *Ich czworo*.

**MARIUSZ
OSTROWSKI**
Lank Hawkins

Studia na Wydziale Wokalno-Aktorskim ukończył w bydgoskiej Akademii Muzycznej pod kierunkiem Marka Możdżieża. Uczestniczył w wielu mistrzowskich kursach wokalnych, prowadzonych m.in. przez H. Łazarską, U. Mitręgę-Wagner, P. Tschaplika, M. di Marko. W latach 1998 i 1999 uczestnik Sommerakademie Mozarteum w Salzburgu.

Zadebiutował rolą Figara w *Weselu Figara* w Teatrze Polskim w Bydgoszczy. W swoim repertuarze ma role operowe, operetkowe i musicalowe, m.in.: Hrabia w *Weselu Figara* i Papageno w *Czarodziejskim flectie*, Janusz w *Halce* i Stanisław w *Verbum nobile*, Silvio w *Pajacach*, Morales, Dancairo w *Carmen*, Hrabia Tomski w *Damie pikowej*, Agamemnon w *Pięknej Helenie*. Od roku 2003 występuje w Operze na Zamku w Szczecinie.

**TOMASZ
ŁUCZAK**
Lank Hawkins

OBSADA

**MARTA
USZKO**
Patricia Fodor

Ukończyła Studium Wokalno-Aktorskie przy Teatrze Muzyczny im. Danuty Badszkowej w Gdyni. Tam zadebiutowała rolą Elizabeth Pie w musicalu *Ania z Zielonego Wzgórza*. Poznawała świat musicalu, występując na tamtejszej scenie w różnych rolach. Jeszcze podczas studiów zagrała w Teatrze Kamienica w Warszawie w *Pamiętniku z Powstania Warszawskiego*.

Od 2012 r. aktorka Teatru Polskiego w Szczecinie. Ma na swoim koncie wiele ról dramatycznych: to m.in. szekspirowska Julia z *Romeo i Julia 1939*, Jenny z *Opery za trzy grosze* i Pola z *Mieszczan*. Poza macierzystym teatrem współpracuje z Teatrem Kameralnym w Szczecinie i Piwnicą przy Krypcie. Rok temu razem z cenionymi szczecińskimi muzykami powołała do życia zespół *The Ears*, który gra awangardowe połączenie słowa i emocji w niecodziennych aranżacjach i interpretacjach.

**MAŁGORZATA
ZGORZELSKA**
Patricia Fodor

Związana z Operą na Zamku od 1993 r. jako artystka chóru – alt. Od 2015 r. jako solistka chóru. W 1995 r. ukończyła Państwową Szkołę Muzyczną II stopnia w Szczecinie w klasie śpiewu Iwony Górewicz. W swoim dorobku artystycznym ma role solowe, m.in.: *Kopciuszek (Krasnoludki, krasnoludki)*, *Jędra Dolly (Opera żebracza)*, *Rosalina (West Side Story)*, *Mitzi (Bal u księcia Orłowskiego)*, *Fini (Kraina uśmiechu)*, *Sierota (Kawaler srebrnej róży)*, *Pani Linde (Ania z Zielonego Wzgórza)*, *Dziewczyna (Wesele Figara)*. Zaśpiewała również w *Loterii na mężów* oraz w *Melodiach Broadwayu*.

Absolwent Wydziału Matematyczno-Fizycznego Uniwersytetu Szczecińskiego oraz Państwowej Szkoły Muzycznej II stopnia w klasie śpiewu Iwony Górewicz. Uczył się śpiewu także u swego ojca Bernarda Zgorzelskiego.

Jest laureatem II Ogólnopolskiego Konkursu Wokalnego im. Franciszki Platówny we Wrocławiu, I Pomorskiego Konkursu Pieśni Polskiej w Bydgoszczy oraz zwycięzcą VIII Wielkiego Turnieju Tenorów w Szczecinie. Uczestniczył w licznych kursach wokalnych pod okiem znanych profesorów wokalistyki, m.in. R. Karczykowskiego i W. Maciejewskiego. Współpracował z Filharmonią Narodową w Warszawie, Orkiestrą Kameralną w Toruniu, Filharmonią Dolnośląską, Operą Krakowską oraz Teatrem Wielkim – Operą Narodową w Warszawie. Od 1995 r. jest solistą Opery na Zamku w Szczecinie.

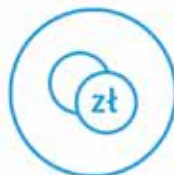
**PIOTR
ZGORZELSKI**
Eugene Fodor

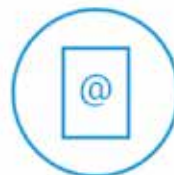

← → ebok.enea.pl

e-płatności

e-faktury

odczyty
licznika

Zaloguj się do eBOK >

Zaloguj się i załatwiasz wszystko
nie wychodząc z domu na **ebok.enea.pl**

- Pobieraj e-faktury
- Przesyłaj odczyty licznika
- Płać rachunki i kontroluj ich historię

ebok.enea.pl

PRACOWNICY OPERY NA ZAMKU W SEZONIE 2016/2017

Dyrektor

Jacek Jekiel

Zastępca dyrektora ds. artystycznych

Jerzy Wołosiuk

Soliści śpiewacy

Soprany: Lucyna Boguszewska, Joanna Tyłkowska-Drożdż, Marcelina Beucher*, Ewa Biegas*, Anna Borucka*, Bożena Bujnicka*, Iwona Handzlik*, Elwira Janasik*, Agnieszka Kadłubowska*, Sylwia Krzysiek*, Ilona Krzywicka*, Ewa Majcherzyk*, Aleksandra Olczyk*, Ewa Olszewska*, Anna Rosa*, Karina Skrzyszewska*, Agnieszka Sokolnicka*, Gabriela Silva*, Victoria Vatutina*, Aleksandra Wiwala*. **Mezospoprany:** Gosha Kowalinska, Wanda Franek*, Karolina Sikora*, Lilianna Zalesińska*. **Tenory:** Hubert Stolarski, Paweł Wolski, Piotr Zgorzelski, Philippe Do*, Adam Jeleń*, Max Jota*, Victor Campos Leal Moreno*, Maciej Komandera*, Sylwester Kostecki*, Tomasz Kuk*, Andrzej Lampert*, Paweł Skałuba*, Tadeusz Szlenkier*, Pawło Tolstoy*, Adam Zdunikowski*. **Barytony:** Tomasz Łuczak, Krzysztof Bobrzecki*, Dawid Dubec*, Piotr Kędziora*, Mirosław Kosiński*, Rafał Songan*, Leszek Skrla*. **Bas-barytony:** Janusz Lewandowski, Adam Tomaszewski*. **Kontratenor:** Michał Stawiecki*

Aktorzy

Olga Adamska*, Wiesław Łągiewka*, Beata Niedziela*, Krzysztof Niewirowski*

* współpraca

Orkiestra

Dyrygenci: Jerzy Wołosiuk, Vladimir Kiradjiev, Golo Berg, Ruben Silva, Małgorzata Bornowska, Antonina Banaś (asystent dyrygenta). **I skrzypce:** Danuta Organiściuk* (koncertmistrz), Tomasz Rutkowski*, Jarosław Wojtasiak (inspektor orkiestry), Krzysztof Buszczyk, Anna Kaźmierska, Natalia Lebedeva, Maria Radoszewska, Aleksandra Glowacz. **II skrzypce:** Misza Tsebriy*†, Olga Kharytonova, Agnieszka Murawska, Paulina Fediuk. **Altówki:** Edyta Hedzielska*†, Ewelina Drozdowska*, Andrzej Słoniecki*, Marzena Rutkowska, Bogdan Krochmal. **Wiolonczele:** Dariusz Dudziński* (koncertmistrz), Włodzimierz Żylin*, Małgorzata Olejak*, Bogumiła Wójcik, Mirosława Lignarska, Sylwia Dworzyńska. **Kontrabasy:** Iurii Skakun*, Krzysztof Borkowski. **Flety:** Volodymyr Kopchuk*, Joanna Wojdyło*. **Oboje:** Michał Balcerowicz*†, Dorota Jakóbska. **Klarnety:** Jerzy Kułakowski*, Piotr Mróz*. **Fagoty:** Andriy Moroz*, Marcin Szczygiel. **Waltornie:** Rafał Kowalczyk*, Marcin Chrzanowski*, Karolina Mikołajczyk, Ivan Yurkou. **Trąbki:** Mansfet Masny*†, Igor Zuzanski*. **Puzony:** Arkadiusz Głogowski*, Oleksiy Haritonov*. **Tuba:** Sergij Shchur*. **Harfa:** Alicja Badach*. **Perkusja:** Renata Bułat-Piecka*†, Dominika Sobkowiak * muzyk solista, † prowadzący grupę

Chór

Kierownik chóru: Małgorzata Bornowska. **Soprany:** Małgorzata Gorna, Kornelia Iwaćkowska, Małgorzata Kieć, Maria Krahel, Danuta Sowa, Kateryna Tsebriy, Marzena Wiencis*. **Altę:** Monika Gałczyk-Lewicka, Małgorzata Kotek, Krystyna Maziuk (inspektor chóru), Marta Polchowska, Marina Waszyńska, Małgorzata Zgorzelska*. **Tenory:** Andrzej Budziszewski, Felipe Alonso Cepedes Sanchez*, Adam Kacperski, Ivan Kit*, Paweł Lipowski, Robin Mamrot, Marcin Szech*, Piotr Urban. **Basy:** Dawid Błaszczak, Dariusz Hieber, Winicjusz Jankowski, Dariusz Kotlarz, Michał Marszałek, Dawid Safin, Jarosław Zadon * solista chóru

Balet

Kierownik baletu: Karol Urbański, Anna Tłokińska (pedagog baletu), Martin Meng* (pedagog gościnny), Olga Trybel (masażystka-rehabilitantka). **Soliści:** Karolina Cichy-Szromnik (inspektor baletu), Christina Janusz, Ksenia Naumets, Paweł Wdówka. **Koryfeje:** Żaneta Bagińska, Klaudia Batista, Olga Kuźmina-Pietkiewicz, Monika Marszałek, Aleksandra Zdebska, Vladyslav Golovchuk, Patryk Kowalski, Piotr Nowak, Maksim Yasinski.

Zespół baletowy: Daryna Kołodziejczyk, Stephanie Nabet, Nayu Hata, Julia Kucharska, Roger Bernad, Vasył Kropyvnyi, Łukasz Przespolewski, Pedro Rizzi, Fabio de Rosa

Korepetytorzy-akompaniatorzy

Olha Bila, Irina Krasavina, Rafał Kowalczyk*, Irina Paliwoda*

* współpraca

Inspicjentki

Katarzyna Berowska, Maria Malinowska-Przybyłowicz

Dział dekoracji i obsługi sceny

Andrzej Snarski (kierownik), Łukasz Kołodziejczyk, Ryszard Kotecki, Waldemar Andrzejak, Andrzej Brzeskot, Kinga Dalska, Damian Jabłonowski, Andrzej Kieć, Marek Kmieć, Filip Misiewicz, Maciej Pieróg, Tomasz Szajbe, Jakub Szatan, Przemysław Borowiecki, Krzysztof Wojtasik, Krzysztof Wojdyła

Dział kostiumów i charakteryzacji

Agata Tyszko (kierownik), Dorota Jagodzińska, Katarzyna Meronk, Wiesława Misiewicz, Wiesława Zygmunt, Małgorzata Tatar, Marzena Głuch, Adriana Pawlaszek, Bożena Sobera, Justyna Szulc-Urban, Anna Skowron, Wanda Caban

Dział elektro-akustyczny

Dawid Karolak (kierownik), Zbigniew Carlo, Adrian Jankowski, Paweł Kois, Andrzej Kryński, Jakub Skowroński

Administracja

Sekretariat: Agata Gwóźdź

Dział finansowo-księgowy: Elżbieta Cegielska (główny księgowy), Monika Saldan, Maria Dzieciół, Elżbieta Huk, Dagmara Lis

Dział marketingu: Anna Markiewicz-Czaus (kierownik), Kinga Baranowska, Anna Basek, Magdalena Jagiełło-Kmieciak, Piotr Juny, Maciej Mizgalski, Marta Peszko

Dział administracyjno-gospodarczy: Joanna Prokocka (kierownik), Agnieszka Płoch, Marlena Zagórska, Paweł Gorczyński, Andrzej Rzeszutek, Andrzej Betka, Janusz Grzegorzczak, Danuta Kościelna, Bożena Wąsik, Ewa Świerzyńska, Marek Pawlonka, Marek Adamczak

Dział organizacji pracy artystycznej: Małgorzata Dąbrowa-Kostka (kierownik), Katarzyna Pagel, Klaudia Kinowska (asystent reżysera), Misza Tsebriy (bibliotekarz), Szymon Piotrowski (stroiciel fortepianów)

Gł. spec. ds. fund. zewnętrznych i sponsorów: Agnieszka Piszczalka

Dział kadr: Małgorzata Piągan (kierownik), Katarzyna Ładczuk

Kasa opery: Iwona Huk, Marzena Kaczmarek-Pudło

Archiwum: Urszula Hołubowska

Bhp/ppoż.: Grażyna Chojna

Opera na Zamku w Szczecinie

ul. Korsarzy 34
70-540 Szczecin

Rezerwacje: 91 43 48 106

Kasa czynna: wtorek-piątek w godz. 12.00-18.00, sobota w godz. 14.00-18.00

Telefon do kasy: 91 43 48 104 | 512 559 465

www.opera.szczecin.pl

Facebook: OperaNaZamku

Twitter: Opera_na_Zamku

Instagram: opera_na_zamku

Snap: opera.szczecin